

Seminář

VÝZKUMNÉHO CENTRA PRO TEORII A DĚJINY VĚDY

4. listopadu 2013
Sedláčkova 19, 306 14 Plzeň
místnost RJ-209

14:30–15:30

**PROBLÉM METODOLOGIE VĚDY
Z HLEDISKA RENESANČNÍ MEDICÍNY**
Tomáš Nejeschleba

Výzkumné centrum pro teorii a dějiny vědy – CZ.1.07/2.3.00/20.0138

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

PROBLÉM METODOLOGIE VĚDY Z HLEDISKA RENESANČNÍ MEDICÍNY

Doc. PhDr. Tomáš Nejeschleba, Ph.D.
Katedra filozofie, Univerzita Palackého v Olomouci
e-mail: tomas.nejeschleba@upol.cz

Problematika vědecké metodologie v renesanční medicíně (akademického typu) se odvíjí od řešení několika klíčových otázek. Stěžejním tématem je diskuse o tom, zda medicína je vědou či uměním, tedy zda jakožto teoretická činnost má ambici dosáhnout vědění, nebo zda je spíše praxí, jejímž cílem není poznání, nýbrž léčba. Dále, má-li být medicína považována za vědu, musí disponovat vědeckou metodologií. Renesanční diskuse se proto následně odvíjely od analýzy antických metodologických textů, především Galénových, a řešení problému, nakolik tyto nabízejí vskutku metodologii vědy (*methodus sciendi*) nebo představují spíše způsob uspořádání a předávání již dosaženého vědění (*ordo disciplinae*). Významnou se také ukázala otázka po statutu logiky, zda má instrumentální povahu nebo kopíruje řád přirozenosti. V kontextu těchto otázek se řeší také vztah medicíny k ostatním oblastem renesančního vědění, především přírodní filosofii. Problematika bude dokumentována následně na diskusích o povaze diagnostiky, které jakožto jedna z klíčových oblastí medicíny v sobě spojovala teoretické poznání i praxi.